

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1847/2016
16.03.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гордана Великинац, адвокат из ..., против туженог ЈГСП „Нови Сад“ из Новог Сада, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 634/16 од 11.05.2016. године, у седници одржаној 16.03.2017. године донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 634/16 од 11.05.2016. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 847/2014 од 16.12.2015. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је захтевао да се поништи, као незаконито, решење директора туженог бр. 2226 од 06.03.2014. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду бр. 01-214 од 22.11.2013. године, те да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад, као и да се обавезе тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 8.872,90 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 634/16 од 11.05.2016. године, жалба тужиоца је одбијена, а првостепена пресуда потврђена у одбијајућем делу.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку, применом члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број 72/11 и 55/14), па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба овог закона, па нема ни повреде из става 1. овог члана на коју се ревизијом указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код туженог на неодређено време на пословима ... III групе. Оспореним решењем туженог од 06.03.2014. године, тужиоцу је отказан уговор о раду закључен 22.11.2013. године, на основу члана 179 тачка 2. и 3. Закона о раду, јер је својом кривицом дошао на рад у алкохолисаном-напитом стању. Чланом 17. став 1. тачка 4. Уговора о раду, предвиђено је да послодавац може да откаже уговор о раду или да изрекне меру привременог удаљења са рада без накнаде зараде у трајању од једног до три дана уколико запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе: долазак на рад у напитом стању и/или у опијеном стању под дејством алкохола и/или других наркотичких средстава. Решењем од 22.11.2013. године тужени је образовао и именовано Комисију за контролу запослених на присуство алкохола и/или психоактивних супстанци у организму запослених код туженог. У поступку контроле запослених 12.02.2014. године, након тужиоцевог доласка у другу смену у 14,00 часова, приликом првог алко тестирања у 14,15 часова, утврђено му је присуство 0,22 к/кг алкохола у организму, након чега је упућен на испирање уста и наложено му је да се врати након 15 минута како би се поновила контрола. Приликом друге контроле на присуство алкохола у 14,45 часова, утврђено је присуство 0,24 к/кг алкохола у организму. По обављеном алкотестирању сачињен је записник који је тужилац потписао уз примедбу да је алкохол конзумирао дан раније. У случају позитивног резултата запослени код туженог имају могућност да траже да се изврши контрола алкохолисаности анализом крви у здравственој установи у коју га упути комисија, што тужилац није захтевао. Тужиоцу је достављено писмено упозорење да су се стекли услови за отказ уговора о раду, на које се тужилац изјаснио. Тужилац је 04.06.2014. године Одељењу инспекције рада поднео захтев за одлагање извршења решења о отказу уговора о раду до доношења правноснажне одлуке суда. Одељење инспекције рада је 17.06.2014. године донело решење којим је одбијен захтев тужиоца.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев за поништај решења којим је тужиоцу отказан уговор о раду.

Одредбом члана 179. тачка 3. Закона о раду („Сл.гласник РС“ број 24/05 и 61/05), прописано је да је послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако запослени не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Одредбом члана 57. став 1. Колективног уговора за ЈГСП „Нови Сад“ од 11.09.20013. године предвиђено је да је непоштовање радне дисциплине понашање које је супротно било којем општем и појединачном акту послодавца.

Одредбом члана 1. Упутства о поступку контроле запослених на присуство алкохола и/или психоактивних супстанци у организму бр. 8186 од 07.09.2012. године прописано је да је запосленима ЈГСП „Нови Сад“ забрањено да дођу на рад или да раде под дејством алкохола и/или психоактивних супстанци.

По оцени Врховног касациног суда, како је код тужиоца у току радног времена утврђено присуство алкохола у организму, тужилац је на тај начин учинио повреду радне дисциплине, предвиђене одредбом члана 1. Упутства о поступку контроле запослених на присуство алкохола и/или психоактивних супстанци у организму бр. 8186 од 07.09.2012. године и Уговором о раду који је тужилац закључио са туженим 22.11.2013. године, а то је забрана доласка на рад у напитом стању и/или у опијеном стању под дејством алкохола и/или других наркотичких средстава, то је испуњен отказни разлог из члана 179. тачка 3. Закона о раду. Како је запослени учинио повреду радне дисциплине, а пре отказа уговора о раду послодавац је запосленог писменим путем упозорио на постојање разлога за отказ уговора о раду, које је доставио на мишљење Синдикату „ББ“ (иако запослени није члан ниједног синдиката), у складу са обавезом која је прописана чланом 180. и 181. Закона о раду, то је побијано решење о отказу уговора о раду од 06.03.2014. године законито.

Стога су неосновани ревизијски наводи да је побијаном одлуком погрешно примењено материјално право. Наводе у ревизији којима се оспорава утврђено чињенично стање, Врховни касациони суд није ценио, с обзиром да се ревизија из ових разлога не може изјавити (члан 407. став 2. ЗПП).

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Тужиоцу нису досуђени трошкови ревизијског поступка, с обзиром да није успео у ревизијском поступку, због чега је применом члана 165. став 1. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић